

Ukradený pas, zkušenost s policií a jak jsme to řešili

Nepříjemná zkušenost jednoho člena výpravy – pravděpodobně mu někdo zcizil dokumenty. Vypadnout snad z kapsy s knoflíkem samy nemohli, že?

Jdeme na polici. Od vrátného se dozvídáme, ke kterému oknu jít. Takže hello, máme problém. Snažíme se komunikovat anglicky – ruština nám prostě tolik už nejde. Policistka vrtí hlavou – no english. Kolega zkouší němčinu. Bezúspěchu. Tak ještě dávám francouštinu. Ani zde není šance na úspěch.

OK, takže rezignuji a vytahuji slovníček srbochorvatšiny – jinak to asi nepůjde. Policistka se vyklání z okénka – sleduje co dělám. Když spatří slovníček, dojde obratem ke zlepšení jejích jazykových schopností – najednou mluvíme bez problémů anglicky, je ochota sama. A pak že v knihách není žádná moc. Sepisujeme hlášení a máme zaplatit za kolek. Jenže ten tady na stanici jaksi neprodávají. A kam tedy máme jít? Hm, někam ven a zkusit se ptát. Tak tomu říkám zkušenost.

Obcházíme město, nakonec jsme kolek sehnali u novinového stánku – platíme 20 KUN. Tak nakonec máme vše a zpráva je sepsána, kopii bereme do Čech pro místní administrativu. Pokud přijdete o osobní dokumenty jako kolega, připravte si dávku trpělivosti se zdejší administrativou. Jo a taky slovníček :-).